Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. № 140. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 26, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 26-го ЛИПНЯ 1995. Ч. 140. РІК CII.

ПРЕДСТАВНИКІВ УНСО НЕ ПУСТИЛИ НА ПАНАХИДУ

Київ (УНІАР). — Тут у суботу, 22-го липня, на дев'ятий день загибелі Патріярха УПЦ КП Володимира, у Володимирському соборі відправлено Божественну Літургію, після якої майже 5,000 людей вирушили хресним походом до собору св. Софії, перед входом до якого тимчасово поховано Патріярха.

На Софійському майдані відбулася Панахида і жалобний мітинг. Цього разу міліціянтів і військових поблизу не було видно, але на підступах до майдану, зокрема на вулицях Малій Житомирській і Трьохсвятительській було зосереджено до 2,000 військових.

Провідник УНА-УНСО Дмитро Корчинський повідомив, що на всіх дорогах, які ведуть до Києва, стояли міліційні кордони, які перешкодили приїхати на Панахиду людям з інших міст і областей. Особливо пильно вишукували в поїздах і автобусах членів УНСО, щоб не допустити їх участи в Панахиді. У Львові, Тернополі та інших містах місцева влада заборонила автотраспортним підприємствам надавати автобуси для поїздки до Києва.

Після Панахиди і слова про Патріярха Митрополит Філарет зачитав ухвалене на засіданні єпископату Української Православної Церкви Київського Патріярхату (УПЦ КП) звернення до народу, Президента України Леоніда Кучми та всіх православних.

У зверненні наголошено, що трагічні події 18-го липня під час похорону Святішого Патріярха Київського і всієї Руси-України Володимира сколихнули всю громадськість в Україні та цілому світі. Проти мирної похоронної процесії застосовано військову силу. У зв'язку з цим УПЦ КП висунула низку вимог: перепоховати Патріярха Володимира на території Софійського собору; повернути національний УПЦ КП Софійський собор, Видубицький монастир, верхній комплекс Києво-Печерської Лаври та всі інші споруди, конфісковані комуністичною владою; припинити антиукраїнську діяльність Православної Церкви Московського Патріярхату на території України, яка незаконно перебрала назву УПЦ.

Митрополит Філарет благословив і передав на зберігання УНСО прапор, який п'ять років тому посвячений Патріярхом Володимиром і піднятий над столицею України.

Учасники мітингу ухвалили резолюцію, основою якої стало звернення, зачитане Митрополитом Філаретом.

У п'ятницю, 21-го липня, відбулася зустріч представників Міністерства у Справах Національностей, Міграції та Культів з представниками УАПЦ — Патріярхом Димитрієм Яремою та Єпископом Михаїлом. Така ж зустріч відбулася з представниками УПЦ та окремо з Митрополитом Філаретом.

Після зустрічі віцепрем'єр-міністер України з гуманітарних питань Іван Курас повідомив, що представники духовенства вважають передчасним ставити питання про створення спільної усипальниці, але в перспективі це буде можливим. Місце її вони не визначали.

Рада демократичних партій та Демократичне Об'єднання "Україна" звернулися до журналістів, очевидців та потерпілих, які були 18-го липня на Софійському майдані, з проханням надати фото-відеоматеріяли для правдивого хронологічного відтворення подій, пов'язаних з похороном Патріярха Володимира.

"Якщо ми не зробимо детальної аналізи тих подій і належних висновків з них, то реакція розціпить поведінку демократичної громадськости як згоду на примирення зі своєю поразкою. Настане диктатура, якої наш народ не знав з часів сталін-

(Закінчення на стор. 4)

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З РОСІЙСЬКОЮ ДЕЛЕҐАЦІЄЮ

Київ (УНІАР). — У середу, 19-го липня, Президент України Леонід Кучма прийняв російську делеґацію, очолювану заступником міністра закордонних справ Росії Сергієм Криловим. Останній передав Президентові України проєкт угоди між Росією та Україною щодо розподілу Чорноморської фльоти та проєкт угоди про статус російської Чорноморської фльоти на території України.

С. Крилов повідомив, що у Москві чекають на приїзд української делеґації на чолі з Євгеном Марчуком для обговорення питань економічного співробітництва та підготовки візити російського президента Бориса Єльцина в Україну. Покищо візиту Єльцина відкладено до вересня.

Під час зустрічі йшлося також про необхідність активізувати діяльність міністерств закордонних справ та інших міністерств обох держав, оскільки, за словами Крилова, Росію дуже цікавить усе, що відбувається в сусідніх державах, особливо в Україні, бо від цього залежить і доля самої Росії. У зустрічі взяли участь міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко і голова пресової служби Президента України Михайло Дорошенко.

Наступного дня, тобто 20-го липня увечері до Москви вилетіла українська урядова делеґація на чолі з прем'єр-міністром України Є. Марчуком. Переговори відбулися 21-го липня, але не дали ніяких успіхів.

"Ми шукаємо, але ще не знайшли, взаємоприйнятних рішень з усіх питань", — зазначив радник української амбасади у Москві Олег Бай. Як добрі сусіди, Україна і Росія мають шукати такі рішення, а те, що Державна дума Росії знову надала трибуну Юрієві Мєшкову, є "вовтузнею російських дрібних політичних фігур та осіб, які вже втратили свою політичну вагу, і їх треба ігнорувати,"— вважає Бай.

ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ДЛЯ СПРАВ ДОВКІЛЛЯ ПОМАГАЄ УКРАЇНІ

Сторрс, Конн. — Дослідний інститут для охорони довкілля при університеті Коннектикат, який працює над опертими на технологічних дослідженнях, проблемами довкілля, зокрема, коли йдеться про шкідливі відпадки і занечищення повітря, проводить навчання, як у майбутньому вистерігатися таких і подібних небезпек. У своїй праці у цій ділянці інститут нав'язав тепер партнерство із західноукраїнськими ляботаторіями — у Львові із Львівським Політехнічним Інститутом, як також із Університетом ім. Франка. У висліді такого партнерства літом цього року сім науковців і професіоналістів зі Львова отримали можливість відбути вишкіл в університеті Коннектикат, а у році 1996 плянується така виміна також до ЗСА, як і до Львова.

Цілу програму виміни та вишколу спонзорує разом із університетом Коннектикат державна установа Агенства для міжнародного розвитку —ЗСА.

У Львові створився для цієї програми, яка є дуже важлива з уваги на сильне занечищення довкілля в Україні, окремий дорадчий комітет, в який входять представники промисловости, бизнесу та державних чинників і який тепер тісно співпрацює із своїми партнерами в ЗСА. Вимінна програма та її фінансування дає змогу українським підприємцям та фахівцям зі Львова пізнати способи охорони довкілля, які вже широко прийняті в ЗСА.

Спільними силами плянується ряд вишколів та наукових конференцій у Львові.

Ю. Мєшков знову виступив у Державній думі Росії

Київ (УНІАР). — У четвер, 20-го липня, колишній президент Автономної Республіки Крим Юрій Мєшков, який перебуває в Москві на лікуванні, дав пресову конференцію у Державній думі Російської Федерації.

Представляючи Мєшкова учасникам пресової конференції, голова комітету Державної Думи зі зв'язків з країнами СНД Костянтин Затулін назвав його "президентом Криму" і пояснив, що надання йому слова є виявом поваги депутатів Росії до першого всенародно обраного президента Криму, який мужньо бореться за свої законні права. "Є дві Росії: одна — не помічає, інша бачить і пам'ятає", — сказав Затулін.

Звертаючись до журналістів, Ю. Мєшков сказав: "Я є президентом Республіки Крим і де юре, і де факто. Народ Криму визнає і з точки зору міжнародного права, і з точки зору законів України хто має бути президентом і чи має бути у Криму президент". За словами Мєшкова, оскільки народ Криму не уневажнив його президентських уповноважень, то він і досі вважає себе президентом. "Основа і опора, яка привела мене до влади, а це народ Республіки Крим, залишаються непохитними, надії людей не змінилися, а в погіршенні політичної ситуації винні не як непродумана політика законодавчої влади Криму, так і дії керівництва України, котре використало тимчасову політичну нестабільність для того, щоб змінити свою владу і таким чином фактично скасувало державність Республіки Крим",— поскаржився Мєшков. Він звинуватив керівництво України в узурпації влади, а українських націонал-демократів та кримських татар у спекулятивній політиці.

"Крим належить Україні тільки за політичним фактором, а чисто по-людськи, я можу сказати, що абсолютно беззаперечно і до 1954 року, і після того Крим є частиною Росії і народ Криму, це — народ Росії. У тому числі й кримські татари, які піддалися на тимчасову провокацію і діють тепер проти власних інтересів, співпрацюючи з владою України", — стверджує Мєшков.

К. Затулін теж час від часу брав слово, заявив, що Севастопіль і Крим є і будуть російськими, критикуючи керівництво України, а Президента Кучму назвав зрадником.

У східній Европі діє 10 небезпечних реакторів

Вашінгтон. — Газета „Ню Йорк Таймс", покликуючись на довірочний звіт Департаменту енергетики ЗСА, пише, що на території Болгарії, Словаччини, Литви, України і Росії діють десять небезпечних реакторів застарілого типу. На них нерідко виникають поважні технічні інциденти, які можуть перерости у катастрофу.

Всього на території колишнього Совєтського Союзу і східньоевропейських країн, котрі входили до комуністичного Варшавського пакту, працює 60 старих совєтських реакторів. Як відомо, дотепер російські спеціялісти не згоджувалися з опінією західніх експертів, оскільки діючі реактори постійно вдосконалюються. Автори звіту визнають, що деякі поправки справді мали місце, але вони кардинально не змінили загальної ситуації.

Це вперше, що західні спеціялісти, критикуючи недостатні системи захисту ядерних реакторів на території колишнього СССР, конкретно називають станції, які викликають найбільше занепокоєння. Отже, в десятку входять два реактори в Богуниці, Словаччина, два — на Інгалинській атомовій станції в Литві, два — на Кольській станції в Росії, два — в Козлодуї, Болгарія, і два — в Чорнобилі, Україна.

В ІЗРАЇЛІ СТАЛОСЯ НОВЕ ВБИВСТВО

Тель Авів, Ізраїль. — У понеділок, 24-го липня, ще один арабський терорист-самовбивця здійснив терористичну акцію, сховавши під одежою бомбу і увійшовши з нею у міський автобус в тельавівському передмісті Рамат-Ґан.

Бомба вибухнула саме в ті ранкові години, коли люди квапляться до праці. У висліді вибуху шестеро осіб загинуло і 33 поранено.

Того самого дня екстремістська група Гамас дала знати ізраїльським засобам масової інформації, що вона бере на себе відповідальність за вибух у Рамат-Ґані. Терористична акція сталася напередодні підписання договору між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією щодо збільшення території палестинської автономії на західньому березі Йордану. Гамас, як відомо, виступає проти будьяких переговорів і угод з жидівською державою, наполягаючи на її цілковитому знищенні.

Увечорі в понеділок група жидів демонструвала проти палестинського тероризму, тримаючи над головами плякати з гострою критикою на адресу прем'єра Іцака Рабіна. На одному плякаті було написано: "Цей мир вбиває нас!"

Почалися українсько-американські маневри

Київ. — Прибуттям американського військового корабля „Пенсакола" в очаківський порт „Південний" почалися спільні маневри українських і американських морських піхотинців.

З Очакова американські вояки здійснять скорий піший перехід на полігон „Широкий лан", 40 кілометрів від міста Миколаєва, саме там до 29-го липня проходитимуть головні маневри.

Військовий вишкіл організовано в рамках двостороннього співробітництва між збройними силами України і ЗСА. Їхньою метою є підготуватися до спільних дій, коли треба буде запевнювати мир у регіонах конфліктів.

Від України у маневрах бере участь бриґада морської піхоти, обладнана відповідною технікою і зброєю, чотири гелікоптери і вісім бойових літаків, корабель обслуги, рятувальний і пожежний човни. З американської сторони у вишколі бере участь десантний корабель „Пенсакола", формація морських піхотинців спеціяльного призначення і 34 одиниці бойової техніки.

Ще одні подібні спільні маневри морських піхотинців України і ЗСА заплановані на вересень цього року. Вони відбудуться у стейті Південна Каролайна. Як і теперішні, так і майбутні маневри фінансує Пентагон.

Б. Єльцин повертається до здоров'я

Москва. — У понеділок, 24-го липня, президент Росії Борис Єльцин після двох тижнів лікування залишив лікарню і переїхав до санаторії. Відвідувати Б. Єльцин буде під лікарським наглядом у санаторії Барвіха, що знаходиться недалеко на захід від Москви, повідомив його речник, але не сказав як довго буде тривати це лікування. Пресовий секретар Б. Єльцина Сєргєй Медвєдєв підтвердив, що формальне лікування Б. Єльцина закінчилось, а процес видужування в санаторії не відомо як довго буде тривати. Для підтвердження добрих вислідів лікування російська телевізія показала від'їзд Б. Єльцина з лікарні, де його з квітами проводжав прем'єр-міністер Віктор Черномирдін.

Б. Єльцин, якому 64 роки, до лікарні був відправлений 11-го липня з сильним болем в грудях, що виказалося пов'язаним із серцем. Одначе, ані лікарі, ані прибічники Б. Єльцина ніколи точно не з'ясували, яка серцева вада у Єльцина. З цього приводу почали кружляти різного роду чутки, зокрема після того як на телевізії для втихомирення саме тих чуток показали стару знимку Б. Єльцина. Щоб вкінці втихомирити поголоски про погіршення його здоров'я, Кремль запросив російську телевізію до лікарні, щоб показати народові як Б. Єльцин навіть у лікарні займається справами держави, підписуючи кілька указів, включно з тим про вибори до парляменту, що мають відбутися 17-го грудня.

Філядельфійський хор „Прометей" їде в Україну

Філядельфія. — В серпні цього року для українського чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії, під мистецьким керівництвом маестра Адріяна Бриттана, сповниться довголітня мрія — виступити з концертами в містах вільної і самостійної України.

Концертове турне включатиме міста західної України — Львів, Тернопіль, Івано-Франківське, Чернівці, Дрогобич і Стрий. У Львові в середу, 23-го серпня, відбудеться спільний концерт „Прометея" з участю місцевих хорів „Гомін" і „Прометей" в Оперному Театрі ім. І. Франка, а в четвер, 24-го серпня, хор виступить в концерті для відзначення світлої дати самостійности України на площі Свободи біля пам'ятника Тараса Шевченка, де передбачають 100,000 учасників.

Філядельфійський хор „Прометей" має багату історію, почавши від 1962 року був й дальше є гордістю Філядельфії й околиці. А за час 33-ох років існування дав незліченну кількість виступів в концертах, академіях і фестивалях в майже усіх більших містах ЗСА й Канади. В 1980 і 1984 роках відбув дві успішні концертові поїздки до Европи, відвідуючи міста Англії, Франції, Німеччини, Голляндії і Швайцарії, де хор виступив в міжнародному конкурсі в Монтре. Виступи „Прометея" в Европі були тепло прийняті слухачами і завжди одержували знаменні оцінки від професійних музичних критиків. А рецензії про концерти „Прометея" часто появлялися на перших сторінках европейської преси, що викликало велике захоплення і вияви зрозуміння та пошани до нашого народу.

Хор „Прометей"

Але хоч члени хору завжди дивилися на пройдений шлях і проробленну працю з великою гордістю і задоволенням, то все ж таки найбільше бажання „Прометея" не було сповнене. Завжди душею й серцем та думками хотіли відвідати Україну, щоб там заспівати братам й сестрам, українцям, традиційні пісні. Але за московсько-большевицької окупації ті бажання не могли сповнитись. Аж тепер мрії хору сповняться і хористи мають нагоду приєднатися до свого народу українською піснею.

Напередодні виїзду бачиться на обличчях хористів велике переживання, нетерпеливість й захоплення. Ті, які народилися на чужині, приготовляються до першої зустрічі із землею батьків і дідів, а ті, яких доля під час Другої світової війни розкинула по Божому світі, нетерпеливо очікують милої зустрічі з рідними і друзями після 50-літньої розлуки.

Хоч кошти перелету і нічліг в більшості покривають самі хористи, та все ж таки хор має великі видатки, як покриття коштів транспортації в Україні, винайму залі, оголошення, друкування афішів і програмок. „Прометей" має в пляні привезти матеріяльну допомогу мистецьким одиницям в містах виступів, як також допомо-

(Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

У СУБОТУ, 22-ГО ЛИПНЯ, лава присяжних у місцевості Юніон, Південна Каролайна, визнала 23-річну Сузан Смит винною у вбивстві своїх двох хлопчиків — 3-річного Майкла і 14-місячного Алекса у жовтні 1994 року. Тепер у другій частині цієї судової розправи справа буде довго більш складною бо прокуратура перед тією ж лавою присяжних вимагатиме для підсудної кари смерти, а оборона домагатиметься довічного ув'язнення. У висліді обидві сторони шукатимуть доказів своєї правоти не тільки у зізнаннях свідків чи самої підсудної, але шукатимуть винних у найближчому оточенні С. Смит, як і всієї громади, серед котрої вона виростала. Знавці правних справ твердять, що справа вирішення покарання підсудної тим разом більше буде базуватися на емоціях, як перша фаза цього суду, де лава присяжних мусіла тільки вирішити про вину підсудної.

МИНУЛОЇ П'ЯТНИЦІ, 21-ГО ЛИПНЯ, президент Билл Клінтон повідомив, що 19 стейтів які потерпіли від жорстокої спеки, розділять між собою суму 100 млн. дол. з Федерального фонду наглої потреби. Гроші будуть розподілені таким порядком: Конн. 1.02 млн., Ілл. 15.72 млн., Інд. 5.74 млн., Айо. 4.61 млн., Кі. 5.4 млн., Масс. 2.31 млн., Миш. 10.81 млн., Мінн. 5.04 млн.,Мо. 7.18 млн., Неб. 2.71 млн., Н. Г. 310,000; Н. Й. 11.54 млн., П. Дак. 580,000; Огайо 10.24 млн., Па. 7.41 млн.,Р. Ай. 450,000; С. Дак. 970,000; Вт. 250,000; і Виск. 7.71 млн.

ВСЬОГО ТРИ ДНІ ПІСЛЯ ТОГО, як Рада реґентів Каліфорнійського університету у Сан Франсіско вирішила не застосовувати більше в цій школі програми Дії сприяння меншинам, за котрою до університету приймалося студентів на базі статевого і расового різничкування, а вже їхнє рішення зі сторони Уряду отримало перестогору. У неділю, 23-го липня, шеф штабу Білого Дому Лїон Панетта сказав, що Каліфорнійський університет зробив „жахливу помилку" минулого четверга, відкидаючи згадану програму, з цього приводу Департамент юстиції розпічне перевірку правильності отримування стейтовими каліфорнійськими університетами більйонів державних грошей. Досі система Каліфорнійського університету отримувала 2.5 блн. дол. річно.

У СВІТІ

РИМ, ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ центрів християнської цивілізації і культури, вже тепер готується до святкування 2000 року від народження Ісуса Христа. Згідно з попередніми прогнозами, столиця Італії прийме щонайменше 35 мільйонів закордонних гостей. Одних уж цифра тішить, інших — лякає. Песимісти, наприклад, кажуть, що коли кожен з прибулих закурить сигарету, то римляни задихнуться. І все ж більшість італійців вважає, що 2000 рік принесе їхній столиці велике економічне піднесення. Уже в кінці цього року в Римі буде закінчено модернізацію міжнародного летовища імені Леонардо да Вінчі, а в 1988 році дійде до кінця будівництво лінії „А" римської підземки.

НІМЕЦЬКА ЕКОНОМІКА успішно виходить з глибокого спаду 1992-93 років і вже тепер її розвиток становить майже три відсотки. Це стало можливим завдяки вмілому поєднанню таких засобів, як підвищення місячної платні, впровадження нових технічних винаходів у промисловості і зменшення бюджетного дефіциту. За своїм економічним п[illegible]діле Німеччина стоїть на третьому місці серед розвинених держав, а у світовій торгівлі посідає друге місце. Майже кожен третій мешканець країни, зайнятий у ділянці виробництва, працює на експорт. Що стосується східніх територій, тобто колишньої комуністичної Східньої Німеччини, то там рівень життя покищо нижчий, ніж у західніх землях країни, а безробіття значно вище, що є неминучим при переході від централізованої економіки до вільного ринкового господарства.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Півстоліття атомної ери

Французький письменник Оноре де Бальзак сказав: „Якщо вибирати між Фавстом і Прометеєм, то я волію Прометея". Однак історія розвитку суспільства показує, що ця дилема не така проста, як здається на перший погляд, і вибір не може бути однозначним. Прометей, якщо вірити легенді, відкрив людям таємницю вогню, став символом технічних і наукових досягнень цивілізації. Фавста ж хвилювала проблема сенсу земного існування і пошуку щастя людини. Звичайно істина, як кажуть, лежить посередині, тому поєднання обох сентенцій було б найбільш правильним. Але людство давно переконалося, що проґрес науки і техніки не завжди сприяв поліпшенню добробуту, а нерідко приносив нещастя.

В наш час дилема вибору між Фавстом і Прометеєм ще більше загострилася. Великі і малі Прометеї постійно забезпечують людство щораз новими й новими технічними відкриттями. Чи стає від цього людям легше жити? Чи дістають вони моральне і духовне задоволення? На жаль, творці наукового і технічного проґресу над цим не задумуються, а якщо й задумуються, то надто пізно. Бо якби задумувалися, то не починали б науково-технічну революцію з винаходу атомної бомби...

16-го липня цього року минуло півстоліття з дня початку атомної ери. Рівно 50 років тому, 16-го липня 1945 року, о 5 годині 30 хвилин ранку в пустині стейту Ню Мексико відбулося перше випробування американської атомної бомби. Єдиний журналіст, якому дозволили бути присутнім при випробуванні, Вілліям Лоренс писав згодом у газеті „Ню Йорк Таймс": „Це був такий соняшний схід, якого ще не бачив світ: величезне зелене суперсонце за якусь долю секунди піднялося на висоту понад три кілометри і продовжувало підніматися все вище й вище, поки не торкнулося хмар і з дивовижною ясністю освітило навколо себе землю і небо". Через кілька секунд роздався оглушливий вибух. Вогненна куля сонця стала рости, збільшуючись у діяметрі. Незабаром її поперечник становив уже півтора кілометра, а ще за кілька секунд його місце зайняв стовп диму, що піднявся на висоту 12 кілометрів і набрав форми гігантського гриба. Потім уся земля затряслася і знову роздався гуркіт. Почався новий атомний вік.

Кажуть, що Леонардо да Вінчі заховав від своїх сучасників ідею створення підводного корабля — одне з найважливіших своїх винаходів, побоюючись, що воно попаде в руки політиків і військовиків. Нащадки дізналися про цей епізод з його запису у щоденнику, зробленого тайнописом. Підводний човен, мабуть, здавався йому особливо небезпечним винаходом, який може зробити неможливим вільне мореплавство. Цікаво, що Леонардо да Вінчі, який був не лише великим живописцем, але й винахідником, не просто знищив чи викинув свою ідею, а записав її для потомків. Він вірив, що вони зможуть правильно використати її. Він вірив у проґрес. На жаль, творці атомної бомби так не думали. А були серед них такі геніяльні вчені різних країн як німець Альберт Айнштайн, французи П'єр і Марія Кюрі, англієць Ратерфорд, данець Нільс Бор, італієць Енріко Фермі, американець Юліюс Роберт Оппенгаймер та інші. Можливо, вони й не думали, що їхній винахід буде використаний проти людей. Можливо, вчені повинні були приховати свій винахід, як колись приховав його великий Леонардо? В той час над світом нависла тінь німецької супербомби, і треба було будь-якою ціною випередити фашистів.

Після розгрому Німеччини перед вченими і політиками постала саме моральна проблема: чи можна використати атомну зброю проти Японії, яка не мала нуклеарного проєкту і стояла перед поразкою. Під тиском військовиків і політиків більшість вчених — учасників створення атомної бомби — проголосували за її використання проти Японії. І ось трагічний результат: перша атомна бомба, скинута 6-го серпня 1945 року на Гірошіму, вбила 66,000 осіб і поранила 69, 000, друга, скинута три дні пізніше на Наґасакі — відповідно 39,000 і 25,000. По сьогоднішній день ведуться дебати щодо правильности цього рішення.

І ще одна цифра: від 1945 року ЗСА витратили на дослідження і створення нуклеарної зброї майже 4 трильйони долярів, виготовивши коло 70,000 найрізноманітніших нуклеарних зарядів. Така ціна прогресу. Цікаво, що сказав би нині Бальзак, якби йому треба було вибирати між Фавстом і Прометеєм?

М. Мельник

ЯК ДАЛЕКО ДО ГРИВНІ?

I

У першій половині липня Президент Леонід Кучма створив державну комісію для проведення грошової ре-форми на чолі з прем'єр-мі-ністром Євгеном Марчуком. Є натяки на те, що реформу проведуть восени.

В Україні відчувається значна доза нетерпеливости відносно запровадження гривні. Певну ролю відіграють тут технічні труднощі відносно грошових оборотів спершу мільйонами, а тоді більйонами і трильйонами карбованців. Тут можна тільки завважити з певною дозою злосливого гумору, що Україна не досягла ще рекордів, що їх встановили такі держави, як Німеччина, де в 1924 році за одного доляра можна було дістати 4.2 більйона марок.

Є теж не так економічно, як емоційно обґрунтовані надії на те, що гривня започаткує стабільні ціни і швидкий економічний ріст.

Економічна історія свідчить, що грошові реформи таять в собі ряд можливих наслідків. В одному випадку реформа, як чарівна паличка, є початком всього доброго, що в економіці може статися. Та була теж велика кількість випадків, де єдиним наслідком реформи були нові банкноти з меншою кількістю нулів і то тільки на короткий час.

На жаль, наслідки такого роду непродуманої реформи є дуже серйозні. Психологічний фактор грошової реформи є дуже важливий. Реформатори надіються, що і домашні підприємці, і закордонні інвестори повірять у можливість стабільних цін і відсотків і то не на місяць-два, а на довшу мету. Таке довір'я спонукує їх до інвестицій, наслідком яких є економічний ріст і зменшення безробіття. Та коли реформа проведена невдало чи, як у випадку України, передчасно, і з реформи нічого не вийде, тоді на позитивні наслідки наступної реформи треба чекати значно довше. Щоб грошова реформа в Україні була успішною, треба б приборкати інфляцію не на два-три місяці, як це робиться тепер, а перманентно.

Що може бути причиною інфляції? В одному випадку економіка росте швидкими темпами, а разом з тим зростає попит на товари. Коли Уряд не знизить темпів економічного росту і коли продукція не встигає задовільнити попиту, ціни ідуть вгору. Очевидно така ситуація в Україні не існує і дискусії про добру чи погану монетарну політику Уряду, що ведуться тепер в Україні, є безпредметні.

Рівень цін може бути теж заторкнений у випадку викривлень у закордонній торгівлі. Припустім, що країна А має широко розвинену закордонну торгівлю і з огляду на позитивні платіжні балянси гроші тієї країни раптом подорожчали. Коли країна Б імпортує велику кількість товарів з країни А, тоді імпортери країни Б мусять купувати гроші країни А за вищу ціну. В наслідок цього ціни імпортованих товарів в країні Б піднімаються вгору. Той приклад стосується економіки України тільки до деякої міри.

І врешті маємо те, що діється тепер в Україні, себто величезні бюджетні дефіцити, що їх уряди покривали і покривають за допомогою друку нових грошей, себто за допомогою грошової емісії. Таким чином кількість грошей, що їх Уряд дістав не з податків і не з державних позичок, росте. В додатку до того люди за гроші ті відразу щось купують, бо бояться зростання цін. Наслідок тих акцій — інфляція.

Останніми часами Уряд хвалиться тим, що місячний ріст цін є нижчий, а то й значно нижчий, ніж десять відсотків. Чи „повільний" ріст інфляції може втриматися на довшу мету і тому може виправдати впровадження гривні?

Мабуть, ні. Ріст цін відносно повільний тільки тому, що велика кількість цін є контрольована державою. Коли Уряд не зуміє собі дати раду з бюджетним дефіцитом, тоді швидше чи пізніше мильна булька трісне, бо на довшу мету таку велику кількість цін контролювати неможливо. А в 1994 році бюджетний дефіцит, покритий емісією нових грошей, становив 20 відсотків бюджетних доходів. Величезна сума додаткових грошей не може не заторкнути рівня цін.

(Закінчення буде)

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Єпископська візитація...

Мені було всього чотири роки, коли мій батько, молодий священик на Лемківщині, дістав від Єпископа Коциловського ось таку телеграму: „Приїду за два тижні візитувати Вашу парафію".

Телефонів тоді не було, листоноша носив пошту раз на тиждень, отож повідомлення прийшло пізно, і в селі зчинилась паніка. Жінки малювали одвірки, ґазди латали стріхи, діти збирали розкинені по стежках соломинки, бо всі думали, що Єпископ ходитиме по хатах, заглядати до ванькирів, дивитися за святими образами. Страхи на ляхи! Єпископ Коциловський хотів перевірити церковні книги, кількість шлюбних і нешлюбних дітей, кількість вінчань (розводів тоді не було), отож на контролю ванькирів не було часу.

Була осінь, лив страшний дощ, і дороги в горах розмокли і розлізлись мов розчинене тісто.

Але парада парадою. Фірман викотив із возівні чорний парадний повіз (мамине придане від батька о. Онуфрія Дрималика), коні нагрядив новенькою упряжжю „із очицями" (коні боялись авт), виґлянцював собі чоботи мов люстро, батіг з червоним кутасиком взяв у руку, а батько розіп'яв парасолю (буда в повозі чомусь не працювала), і так, під дощ, поїхали зустрічати Єпископа на маленьку стацію біля Сянока, що звалася Дубрівка.

Поворотна дорога стала геєнною. Колеса коляски застрягли в густому болоті, повіз з достойним гостем загруз під горою Ворочень, і Їх Ексцеленція з усміхом на вустах, з батьківською вибачливістю, рішились з моїм батьком і з фірманом витягати повіз з болота.

Візитація відбулася дуже успішно, бо мій батько дістав нову, „при світі" парафію в околиці Любачівщини.

А мені було тоді всього чотири роки...

Г. Бондарівна

Мій рідний Київ...

Біліє Київ у цвіту каштанів,
Біліє древній у цвіту садів,
Оновлений і вільний від кайданів
В жовтоблакитнім морі прапорів.

Біліє Київ у нових будовах,
В новім убранні жовтоголубім,
В церковних вежах золотих, казкових,
Що виграють під променем ясним!

Мій рідний Київ, славна Батьківщино!
Мій батьку любий, щедрая земля!
Тебе я славлю, рідна Україно!
Ти древньовічна й вічно молода!

м. Філядельфія

Олександер Серафин

ВІД ОДЕСИ ДО ПОЛТАВИ ЧЕРЕЗ КРИМ

II

Існує офіцерська школа, морська піхота, іде праця над командою українською мовою та українською уніформою, яку передбачається ввести в наступному році. Говорив він також про наших запроданців Росії та її старання переконати українських офіцерів служити російській морській фльоті, платячи втричі більше, ніж платить Україна. Для України служать також неукраїнці, яких вчать української мови. Капітан Бойко виявляв надзвичайний оптимізм в майбутність української чорноморської фльоти, якій, на його думку, вже 502 роки, а російській — лише 300. Він запрошував відвідати „Сагайдачного", який був причалений у бухті недалеко нашого корабля.

З Севастополя по чистій та широкій дорозі ми поїхали автобусом до Ялти. По дорозі було видно багато нових будівель — приватних домів. Не зважаючи на політичний неспокій, Крим відвідало в 1994 році 14 мільйонів туристів. Наступний день ми провели в Бахчисараї, палаці колишнього кримського хана.

Не зважаючи на напружені політичні стосунки між урядами Києва та Криму, ми не зазнали ані одного ворожого звернення з боку місцевого населення. Хоч були написи українською мовою, населення розмовляло виключно російською.

Після Севастополя наш корабель затримався коротко в Херсоні. Тут ми мали змогу поспілкуватися з місцевими рибалками, будучи в гостях на обіді у приватній хаті в їхньому селі. Ми зверталися до них українською мовою, але відповіді були двомовні. Варто підкреслити, що від їжі і напитків вгинався довжелезний стіл і панувала щира дружба.

За чотири години плавби на північ від Херсону нас вітали концертом в палаці культури в Новій Каховці. Виступали в гарних українських строях переважно діти та молодь. У програму входили танці, гра на бандурі та співи. Тільки одна пісня була російська.

Є надія на молодь. Старші, просякнуті духом соціялізму та імперіялізму, не бажають міняти своїх поглядів чи може бояться змін, тобто невідомого. Вони, мабуть, почуваються вигідніше у старому соціяльному оточенні.

Прогулька кораблем закінчилася в Запоріжжі, 63 відсотки мешканців якого – українці. В місті багато написів українською мовою, може найбільше з інших міст Лівобережжя. В місті ми не бачили ні однієї церкви. На 700-літньому дубі, який був монументом міста, залишилася лиша одна зелена вітка. На острові Хортиця є багатий музей, присвячений козацькій добі. Біля музею — висока могила з хрестом. На Хортиці показують спектакль, в якому беруть участь їздці верхом, а також танцюристи. Програма кінчається споживанням кулішу, запиванням горілкою та зустріччю з артистами.

Подорож продовжується автобусом до Дніпропетровська. Головною атракцією для українського туриста є будинок-музей Д. Яворницького. Яворницький займався дослідженням героїчного минулого України — історії запорозького козацтва. Будинок, в якому він жив і працював, відкрито в 1988 році як меморіяльний будинок-музей.

На стінах кабінету багато фотографій, серед них знімки діячів науки і культури. За вікнами будинку видно посаджені ним різні дерева.

Парк ім. Т. Шевченка є другою гарною атракцією. Великий розміром і гарно заплянований. Тому що наш готель містився через дорогу, ми мали нагоду ним користуватися і любуватися у вільний час, вранці та увечорі. В парку міститься історичний архітектурний пам'ятник — Палац молоді.

Коли ми падали духом в Дніпропетровську, нас підняв козацький дух Петриківки — селища на північний захід від Дніпропетровська, яке відоме своїм характерним розписом картин та дерев'яних виробів. Головним художником і батьком музею-цеху є Федір Панко. З ним співпрацює Ганна Самарська, учениця славної Катерини Білокур, багато картин якої містяться в Музеї прикладного і декоративного мистецтва України в Печерській Лаврі. Ганна Самарська, картини якої є також в численних музеях, не має учнів. Ми відвідали мисткиню у її хаті в Петриківці.

(Закінчення буде)

Леонід Федорук

Мальви під вікном

Мої роки поточені вітрами,
А тут, як і раніше, сині брами,
А під вікном, як і раніше, мальви,
І хтось, як ти колись, боїться мами.

Щось невимовне сталося зі мною,
Забилось серце у жагучім зові
У юність, що наринула маною,
У край святої першої любові.

Чи може я ступив на іншу стежку?
Чи пам'ять притупилася із віком?
Але чому у грудях так бентежно?
Чому очей не відведу від вікон?

Тут інші руки квіти доглядають,
Тут іншу душу невідомість крає,
Тут інші очі долю виглядають:
Та чи прийде — ніхто того не знає...

Мої роки поточені вітрами,
А тут, як і раніше, сині брами,
А під вікном, як і раніше, мальви,
І хтось, як ти колись, боїться мами.

м. Київ

Марта Тарнавська

„ВСЕСВІТ" — ВІКНО УКРАЇНИ У СВІТ

II

Після Полторацького редактором „Всесвіту" в травні 1971 року став Дмитро Павличко. Журнал зменшив свій формат до середнього книжкового розміру, змінилася і структура й організація матеріялів у журналі. Запроваджено нові рубрики, зокрема такі цікаві як „Скарбниця" і „З історії світової літератури", де подавалися переклади клясиків досі українською мовою не публікованих. У своєму історичному нарисі Микитенко говорить про добу Павличка, як про час, коли багато уваги приділено піднесенню „художньої майстерности перекладів", коли так звані „подвійні переклади", тобто переклади не з мови ориґіналу, а за допомогою російського відповідника, ставали рідкістю, бо журнал активно підшукував і плекав співробітників і ставив до них підвищені вимоги. Коли переглядаю доступні мені числа „Всесвіту" за ранні 1970-ті роки і порівнюю їх з річниками попереднього редактора, здається мені, що в журналі тепер переважає література над пропаґандою. На сторінках журналу тепер появляються не тільки твори світової слави письменників великої літератури, таких як Герман Мелвіл („Біллі Бад") або Джеймс Джойс („Портрет митця замолоду"), поетичні твори таких поетів як Бодлер, але і популярні бестселлери, наприклад, „Історія одного кохання" Еріха Сіґела — цей загальнопоширений в Америці і екранізований Голливудом роман появився в українському перекладі дуже швидко, бо тільки шість років після того, як був написаний!

У вересні 1978 року редактором „Всесвіту" став Віталій Коротич. Такі редакційні зміни в совєтській дійсності мали звичайно політичну мотивацію. І так тоді цю зміну в редакції коментувала закордонна преса. Мабуть, комусь не подобалася редакційна політика журналу. Може надруковано якийсь твір „неблагонадійного" з погляду комуністичної ідеології автора? Може постійна рубрика „На рубежі вогню", що була спрямована проти „расизму, сіонізму, буржуазного націоналізму", не проявила потрібної чуйности? Але про ці закуліси треба було б написати комусь із втаємничених. Коротич редаґував журнал до половини 1986 року. За його редаґування, як свідчить у своєму історичному нарисі Олег Микитенко, третина загального обсягу видання була відведена для публіцистичних матеріялів „на найрізноманітніші теми літературно-мистецького та громадського життя за кордоном", при чому головна увага зосередилась „на утвердженні ідейних засад мистецтва соціялістичного реалізму, викритті реакційних буржуазних теорій... боротьбі з ревізіоністськими естетичними концепціями, різними декадентськими течіями", на гострих наступальних виступах з питань міжнародної політики („Всесвіт", ч. 3, 1985, стор. 140–141). Серед художніх творів головну увагу приділювалось письменникам т. зв. „народних демократій". Все ж таки в той час появилось у „Всесвіті" ціле багатство цікавих і вартісних перекладів, інформативних статтей і рецензій, включно з такими, що ніяк не вкладалися в рамки соціялістичного реалізму і не мали загостреного соціяльно-політичного спрямування. Від жовтня 1986 року редактором став Олег Микитенко. Ця редакційна переміна мала менш драматичний характер, бо він був і раніше заступником головного редактора. Олег Микитенко очолює і сьогодні редакційний колектив „Всесвіту".

В історичному нарисі Микитенка, що написаний ще в добу Коротича, є такий знаменний відступ, що його варто зацитувати повністю: „З першого ж номера журналу в 1958 р. було прийнято твердий принцип, якого редакція дотримується до сьогоднішнього дня. Оскільки завдяки досягненням культури й освіти російські переклади зарубіжної літератури приступні нашим читачам такою ж мірою, як і українські, вирішено було друкувати на сторінках „Всесвіту" лише ті оповідання, повісті, романи, які ще не були опубліковані російською мовою. Досвід наступних десятиріч показав, що цей принцип повністю виправдав себе, допоміг зробити журнал особливо цікавим, значно розширив коло зарубіжних авторів, чиї твори пропонувалися читачам" („Всесвіт", ч. 1, 1985, стор. 20–21). Що це значить? Вдумливий і критичний читач розуміє, що крилося за такою політикою журналу. (Крилося, бо, як запевняв сам Микитенко в час минулорічної своєї поїздки до ЗСА, — цей „твердий принцип" став уже феноменом історії). Не важко догадатися: центральні російські видавництва, в тому числі і спеціяльний російський журнал, присвячений іноземній літературі, перехоплювали всі найважливіші і найцікавіші літературні появи і друкували їх у російських перекладах, а „Всесвітові", як молодшому братові, залишалися окрушини з панського столу. Правда, як це часто в житті буває, така дискримінація примушувала наших редакторів до більшої винахідливости, швидкости й оперативности і були часом випадки, коли якийсь західній твір появлявся вперше в СССР не російською, а українською мовою. „Твердий принцип" не дозволяв також читачам, таким як я, що не володіють як слід російською мовою, читати на сторінках „Всесвіту" російських письменників і тому навіть таких авторів як Микола Гоголь доводилось мені читати в німецьких чи англійських перекладах. Поруч із „твердим принципом" русифікаторської імперіяльної настанови, діяв, очевидно, принцип добору за політичною ідеологією. В доборі матеріялів першенство, очевидно, надавали іноземним письменникам-комуністам, або тим, що були прихильні до СССР, або тим, що висловлювали нещадну критику капіталістичного світу. Про те, щоб на сторінках „Всесвіту" могли появитися твори закордонних авторів, які будь-коли висловили критичну антикомуністичну думку, не могло бути мови. В інтересах журналу було включити в коло своїх співробітників всіх українських літераторів і спеціялістів чужих літератур, що проживали закордоном, але така співпраця була неможливою: з боку редакції така ініціятива була б украй небезпечною, а закордоном совєтська пропаґандивна машина втішалась такою горезвісною репутацією, що тільки справжні прихильники комунізму і СССР могли мати бажання плямити своє добре ім'я такою співпрацею. Стояла залізна завіса і навіть журнал, що повинен був бути мостом між різнонаціональними літературами, працював у штучній ізоляції. І тільки в таких обставинах нормальним могло вважатися таке абсолютно ненормальне явище, що серед рецензій на переклади з української літератури, видані поза межами України, ви ніколи не могли знайти критичного відгуку на книжки, друковані в „капіталістичних" видавництвах Заходу, або — боронь Боже! — у видавництвах української діяспори. Я завжди належала не тільки до читачів і прихильників журналу „Всесвіт", але і до його критиків.

(Закінчення буде)

50-річчя подружжя С. і Т. Склярчуків

С. і Т. Склярчуки

У неділю, 28-го травня ц.р., в церкві Успення Божої Матері в Міссіссаґа, Онт., Стефан і Теодозія Склярчуки відсвяткували золотий ювілей свого подружнього життя. Започатковано ювілейне свято вранці Службою Божою в наміренні ювілятів, відправив парох о. І. Барщик, співав церковний хор під диригентурою Мирослави Горіх.

Ювілейне прийняття влаштували дочка Оксана, син Зенон і внучка Оленка. Привітала ювілятів на залі і проводила гостиною Марія Тислевич (кума), яка найбільше причинилась до влаштування ювілею. Молитвою, яку провів о. Антоній, почато гостинне прийняття.

Серед багатьох привітів були: прем'єра Канади Ж. Кретіє, прем'єра Онтаріо Б. Рея, губернатора Р. Гнатишина, посадника Міссіссаґа, від ЛУК і БУК телеграми з України від сестри ювілятів та всієї родини, а від присутніх побажання і пожертви.

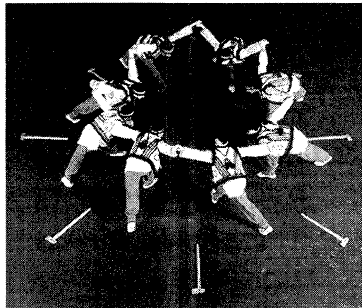
Після обіду М. Тислевич попросила доню Оксану сказати кілька слів про своїх родичів, описала життєвий шлях своїх родичів. Ще привітали ювілятів: з Монтреалю Н. Гук, Е. Костюк, подружжя Пашинські, похресниця Надя Середа-Пашинська, а дружба Гнат Пашинський, який в 1945 році проводжав ювілятів до шлюбу, підніс тост за многоліття для ювілятів. При милій атмосфері о. Антоній заспівав пісні: „Рідна мати моя", „До тебе Тарасе іду" та інші. Гість з Монтреалю Е. Костюк відчитав свій вірш, пов'язаний з життям ювілятів.

Ювілят С. Склярчук від себе і дружини Теодозії подякував Михайлові і Марії Тислевичам за так гарно приготоване прийняття, а також своїм дітям Оксані, Зенкові, Бренді, Оленці. Отець парох І. Барщик молитвою закінчив свято.

Всі пожертви, які вплинули від присутніх і інших ювіляти призначили на допомогу потребуючим дітям в Україні.

Діти

Ансамбль „Тризуб" з Канади у Філядельфії

У неділю, 9-го липня ц. р., відбувся виступ „Тризуба", українського танцювального ансамблю з Альберти, в театральній залі Кесвік поблизу Філядельфії.

Ансамбль у своєму складі налічує 40 виконавців. Усі молоді й незвичайно талановиті. Осягнули високий професійний рівень. Вони не не посоромилися б виступити на найбільших сценах у найбільших містах. Ми захоплювались не тільки їхнім виконанням, але й костюмами. Їхні костюми були елементами справжнього українського народного строю — сорочки, спідниці, запаски, прикраси волосся в жінок. У чоловіків — вишиті сорочки, шаравари, пояси, чоботи.

Світляні ефекти доповнювали цілісність їхнього виступу.

Екзекутивні продюсери— Ден Блоцька та К. Горбачевський. Мистецький директор і хореограф: Рон Кагут. Музичні композитори: Валеріян Маркевич і Р. Кагут.

Ті, що не були на виступі „Тризуба", можуть жаліти. Жаліти треба також, що української публіки було обмаль. Неукраїнці прямо не вірили, що в Канаді є такого мистецького рівня український танцювальний ансамбль.

Ми бачили балетний ансамбль Вірського, але в „Тризуба" були місця в програмі, що перевершували ансамбль Вірського. Заслуга не тільки самого ансамблю, але в першу чергу хореографа.

Я. К.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА
ділиться сумною вісткою, що 20-го липня 1995 року відійшов у вічність

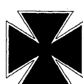
**бл. п.
проф.**

ЕВГЕН ЛАЩИК

професор філософії Ля Салл університету, дійсний член УВАН у ЗСА та діяльний член Винниченківської Комісії УВАН.

Дружині Любі, дітям та родині висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у ЗСА

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і друзями дивізійниками, що 5-го липня 1995 р. відійшов у вічність на 72-му році життя наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО І БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ДИЦЬО

Покійний походив із с. Ляцко, п. Доброміль, Україна, де народився 16-го червня 1923 р..

ПОХОРОН відбувся 8-го липня 1995 р. з церкви св. Миколая на місцевий католицько-катедральний цвинтар у Вілмінґтон, Дел.

У глибокому смутку залишив:

дружину	— ІВАННУ
сина	— ІГОРА з родиною
доньок	— ХРИСТИНУ і
	— ДОННУ з чоловіками
брата	— СТЕФАНА і
сестер	— КАТЕРИНУ й
	— АННУ в Україні.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього — 16-го квітня ц.р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий і невіджалуваний ЧОЛОВІК ,ТАТО, ДІДО, ВУЙКО і ШВАГЕР

**св. п.
д-р**

ДМИТРО КОСТРУБЯК

член Українського Лікарського Товариства Північної Америки, довголітній голова Філії Меріленд, член громадських та церковних організацій м . Балтимор, щедрий жертводавець на церковні і добродійні цілі. Відійшов від нас на 75-му році свого чесного, трудолюбивого життя, прийнявши св. Тайни Причастя та Єлеопомазання.

Похоронений на місцевому українському католицькому цвинтарі в Балтиморі, Мд.

В цих найважчих хвилинах нашого життя ми зазнали багато виявів справжнього співчуття помочі і розради від родини, друзів і знайомих, які поділяли наш смуток і біль. Не одна сльозина з очей наших друзів, знайомих і не одна горяча молитва долучились до наших сліз і молитов, коли пращали покійного в останню далеку незнану дорогу.

Усім, що в часі нашого родинного горя і скорботи виявили нам багато зрозуміння і помочі, усім тим, що пращали покійного, що молилися за вічний спокій його праведної душі — висловлюємо нашу безмежну щиросердечну подяку.

Особливо дякуємо тим, що приїхали попращати покійного з дальших околиць. Дякуємо з глибини душі за численні листовні і телефонічні вислови співчуття, які наспіли з ближчих і дальших сторін , та за телеграми від родини з України.

Ми не в силі подякувати усім зокрема, тому цією дорогою складаємо наше сердечне спасибі.

Щира подяка Всечесним отцям: о. парохові Михайлові Михликові за відвідування покійного в лікарні і пращальне слово під час заупокійної св. Літургії; о. протоієреєві Юрієві Маркевичеві, колишньому парохові нашої парафії, з яким покійний будучи головою будівельного комітету при побудові храму св. Архистратига Михаїла в Балтиморі, так довго і дружньо співпрацювали; о. Тарасові Лончині за теплі слова пращання під час Парастасу.

Усім Всечеснішим отцям за участь в похоронних відправах і відслуження заупокійної св. Літургії в сороковий день.

Дякуємо П. Крулеві та М. Ставничому з Вашінґтону за чуттєве і мелодійне відспівання Парастасу і св. Літургії.

Безмежно вдячні балтіморській громаді, що так численно прийшли попращати свого довголітнього співжителя.

Особливо дякуємо членам церковного хору і С. Поліщукові за зворушливе пращальне слово над могилою улюбленого диригента.

Багато щирого співчуття виявили нам і лікарі-американці, колеги покійного. Вони високо оцінювали відданість і знання його професійної праці лікаря-анестезіолога. За це їм сердечна подяка.

В першій мірі дякую родині: дорогим шваґрові Андрієві і моїй сестрі Ліді за довголітню братерську опіку над нашим дорогим покійним, дякуємо сестрінкові покійного інж. Володимирові Слижеві з України за його поміч хворому до останніх днів його життя.

Складаємо вислови щирої подяки усім, що в пам'ять покійного пожертвували на св. Літургії, прислали прегарні вінки квітів та зложили щедрі пожертви на добродійні цілі.

Невимовно зворушили нас пращальні глибокі змістом слова під час поминальної тризни. Ми відчули в них велику пошану, любов і незаступиму втрату в нашій громаді.

Тож безмежно вдячні:
інж. Олегові Ратичу від будівельного комітету
Андрієві Чорному від парфіяльної Ради
Ганні Самутин — голові СУА
Климентієві Баб'якові — голові УККА
мґр Андрієві Чорнодольському — голові УАКРади
д-рові Теодорові Царикові.

Бальзамом для душі були слова, що покійний не відійшов, а дальше продовжує жити в його улюблених внучатах.

Тризною проводив д-р Андрій Лемішка. Накресливши життєвий шлях покійного, закінчив словами: "Мав покійний у своєму житті три великі любові: любов до Бога, рідної церкви і народу, безмежну любов до своєї родини і любов до музики, особливо, церковної. Ці три прикмети його душі були для нього безкомпромісові. Будова нашого св. Храму, його розмалювання були для нього щоденною турботою аж до останніх днів його життя. Тож сьогодні повертаючи його зболіле тіло в обійми св. Матері — Землі збережімо в нашій пам'яті добру і вічну згадку про нього".

Щира подяка родині, друзям, що в сороковий день взяли участь в заупокійній св. Літургії. Опісля зійшлись в домі покійного, де в душевній злуці з ним, згадавши різні епізоди із спільно пережитих хвилин в минулому — молитвою та символічною піснею: „Видиш, брате мій..." попрощались з ним назавжди.

ПОЖЕРТВИ:

НА СВ. ЛІТУРГІЇ зложили:

д-р Павло і Орися Пундій, Анна Кеней, Зеня Брездень, інж. Володимир і Оля Сушко, д-р Євген і Нізя Гіль, Гертруда Подоляк, Оля Цегельська, д-р Микола і Іреан Когут, Марко Фітцпатрик, Провидіння, Дмитро Тимюк.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Члени хору при церкві св. Архистратига Михаїла, Балтимор, д-р Любомир і Надя Баб'яки, інж. Роман і Люба Мельники, інж. Олександер і Ньоня Вонторські і мгр Зенон Вонторський, Ліда Марковська і родина, Ірина Яворська, д-р Андрій і Ліда Лемішки, д-р Ігор Лемішка, д-р Степан і Тамара Тимкові, інж. Іван і Інґа Шморгуни, д-р Євген і Ірина Новосади, Sinai Hospital, Sinai Anesthesia Department.

НА ЦЕРКВУ СВ. МИХАЇЛА В БАЛТИМОРІ:

$250 Дарія Кострубяк;
по $50 д-р Андрій і Ліда Лемішки, інж. Роман Гарасимович, д-р Микола і Ірина Когути, Гертруда
$40 проф. Юрій і Оля Криволапи;
$30 д-р Микола Ласійчук;

по $25 Василь Будько, інж. Степан і Оксана Чорний, д-р Ярослав і Лідія Шав'яки, мгр Михайло і Іляна Паславські, д-р Юрій і Нюня Попович, проф. Альфред і Доня Гай, мгр Андрій і Люба Чорнодольські, мгр Дарія Чорнодольська, проф. Василь і Оксана Палійчуки;
по $20 Євген і Валя Снігури, Ганна Самутин, Раїса Зелинська, Тарас і Марія Лук'янчуки, Люся Хай, Ярослав і Дебі Мельники, д-р Нестор Когут, Василь і Стефанія Татчини;
$15 Степан Басараб;
по $10 Степан Гуменюк, Володимир Вільчинський, Андрій і Марія Чорний, Михайлина Сідляк, Марія Венгер, Орест і Зірка Ганаси, Оксана Калиновська, Марія Захарків, інж. Степан Поперечний, Дмитро Тимюк, Степан Івашко, інж. Роман і Люба Мельники, Анастазія Олексюк і Петро Верний.

НА БУДОВУ ЦЕРКВИ В ШЕПАРІВЦЯХ РОДИННОМУ СЕЛІ ПОКІЙНОГО НА ПРИКАРПАТТІ:

$1,000 Роман і Ірина Кострубяки;
по $250 Дарія Кострубяк, д-р Андрій і Ліда Лемішки;
по $100 д-ри Богдан і Мотря Томківи, д-р Ігор Лемішка, д-р Романа Навроцька, д-р Любомир і Надя Баб'яки, д-р Степан і Тамара Тимківи, інж. Юрій Подоляк, проф. Теодор і Міра Залуцькі, д-р Олександер і Слава Гудзяки, Остап і Іванка Гарасовські, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, д-р Пилип і Володимира Демуси, Люба Купчик-Лянґстон, д-р Павло і Ірина Джулі;
по $70 Стефанія Цегельська і Ірина Кашубинська;
по $50 д-р Теодозій і д-р Дарія Самотулки, інж. Александер і Фріда Ратичі, Ліда Марковська, Ірена Яворська, Ляриса Войтович, Іван Хай, Стефан і Стефанія Поліщуки, Василь і Стефанія Татчини, Тарас і Маруся Борковські, д-р Роман і Марія Борковські, Дана Вонторська, інж. Степан і Люба Процики, інж. Володимир Кузик, Юрій і Марія Диці, Меланія Кукурудз, мгр Роман і Ірина Дякові, Гертруда Подоляк, Марта Подоляк-Белхер, д-р Тарас і Іванна Ганушевські, інж. Іван Марковський;
$30 д-р Микола Ласійчук;
по $25 д-р Теодор і Тереса Царики, інж. Іван і Таїса Коржі, інж. Мирослав і Христина Лисобеї, проф. Василь і Оксана Палійчуки, інж. Тарас Хархаліс, д-р Роберт і Марійка Уляновичі, проф. Орест і Марія Поліщуки, Микола і Оксана Коропецькі, інж. Богдан і Богданна Саламахи, Володимира Войтович, д-р Тетяна Цісик, інж. Орест і Дана Вонторські;
по $20 Роман і Оля Ганаси, мґр Мирослав і Нуся Зобніви, Петро Мудрий, Анна Поліщук, Андрій і Марія Царики, Климентій Баб'як, д-р Нестор Когут, інж. Остап Стельмах, Василь і Оля Коржі, Христина Прядка;
по $15 Андрій і Марія Чорний, Теофіль і Марія Поповичі, Юрій і Анна Качанюки;
по $10 інж. Степан Поперечний, Дмитро Тимюк, Степан Івашко, інж. Роман і Люба Мельники, Петро Верний, Анастасія Олексюк, Михайло і Ірина Вацлавові, Ярослав Сушко, Марія Гадземан, Зенон Ґой, Степан Гуменюк, Михайлина Сідляк, Слава Совган, Орест і Зірка Ганаси.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:

по $50 інж. Лев і Леся Яцкевичі, д-р Євген і Ніля Стецьківи;
$35 Марта Цимбаліста;
$25 інж. Роман і Слава Ракочі.

НА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ:

$65 Маркіян і Люба Онуферки.

ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ:

$100 д-р Олег Снилик;
$25 д-р Ілярій і Донна Калиневичі.

НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ПРИ УАКРАДІ:

$30 д-р Зеновій і Володимира Гілі.

НА ПАНСІОН ІВАНА ФРАНКА В ТОРОНТО:

$30 д-р Зеновій і Володимира Гілі;
$50 д-р Марія Слиж-Фішер.

Усім Вельмишановним жертводавцям сердечне спасибі. Хай Господь і Мати Божа будуть з вами все і всюди, а моєму незабутньому другові життя, доброму татові і дідові, хай дарують щасливу вічність у своєму незабутньому Домі.

Дружина — ДАРІЯ КОСТРУБЯК
син — РОМАН з родиною

МИНУЛОЇ П'ЯТНИЦІ Китай здійснив перше випробування ракетної зброї поблизу острова Тайван. Як повідомив перед тим офіційний Пекін, йдеться не про одне, а про цілу низку випробувань, і всі ракети спрямовані в екваторію Східньо-Китайського моря, в точку, віддалену від Тайвану лише на 140 кілометрів. Ці події викликали велику паніку на острові. На тайванській фондовій біржі індекс відразу впав на шість пунктів. Місцеві газети, а також західні спостерігачі, підкреслюють, що цим небезпечним кроком Пекін демонструє своє невдоволення політичним курсом Тайпею до ширшого міжнародного визнання.

ІРАК ВПЕРШЕ звернувся до Ліги арабських держав з проханням сприяти скасуванню міжнародних антиіракських санкцій, запроваджених після збройного вторгнення саддамівських військ в Кувайт у серпні 1990 року. Після передання спеціяльного листа генеральному секретареві Ліги Ісматові Абделеві Магіду, міністер закордонних справ Іраку Мохаммед Саїд ас-Саггад докладно розповів журналістам про співпрацю свого уряду з експертами ООН, які шукають на іракській території зброї масового знищення.

Філядельфійсь-кий...

(Закінчення зі стор. 1)

гу потребуючим студентам музики. Приходів із концертів не буде, бо вступи є мінімальні, а в більшості вільні, щоб дати всім нагоду почути перший раз цей хор з Америки. Додаткові кошти виносять понад 20,000 дол. і тому Управа хору звертається до українського громадянства прийти з щедрою поміччю, щоб успішно довершити концертове турне „Прометея".

Пожертви проситься посилати на адресу: „Prometheus", Ukranian Educational-Cultural Center, 700 Cedar Rd., Jenkintown, Па, 19046.

Представників...

(Закінчення зі стор. 1)

ського режиму", — пишуть автори звернення.

Прокурор Києва Степан Лотюк повідомив, що за подіями 18-го липня на похороні Патріярха порушено карну справу. Прокурор вважає, що одна із сторін порушила закон і це потягло за собою відповідні наслідки. Прокурор спростував усі чутки про померлих і сказав, що в лікарнях залишилося 11 міліціянтів та три особи цивільних, які постраждали на Софійському майдані.

ФОТОГРАФІЧНИЙ КОНКУРС НА СОЮЗІВЦІ

Для фотографів-аматорів

ПРАВИЛА та ВКАЗІВКИ:

1. Учасниками конкурсу можуть бути тільки непрофесійні фотографи.
2. Фотографії мусять бути зроблені на Союзівці в 1994 або 1995 рр.
3. Тематика фотографій мусить мати відображення людей:
   а) кожне фото мусить бути датоване, особи мусять бути зідентифіковані та підписане особою, яка є на знимці;
   б) ім'я, адреса та число телефону учасника повинні бути надруковані на зворотній стороні фото.
4. Вибрані фотознимки будуть опубліковані в „Свободі" та в „Українському Тижневику".
5. Знимки не будуть повернені власникам, вони залишаться власністю УНСоюзу та будуть зберігатися в архівах Союзівки.
6. Тільки фотографії (не прозірки), кольорові або чорно-білі 4х6 до 11х14.
7. Виставка усіх фотографій відбудеться на Союзівці. Дата виставки та проголошення переможців будуть проголошені у „Свободі" та „Українському Тижневику".
8. Оцінка буде зроблена виключно на підставі якости твору та рішення суддів буде остаточним.
9. Працівники УНСоюзу, „Свободи", „Українського Тижневика" та Союзівки не можуть брати участи в конкурсі.
10. Усі експонати (потверджені поштою) мусять бути надіслані не пізніше як 8-го вересня 1995 р.

UNA — SOYUZIVKA PHOTO CONTEST
30 Montgomery Street
Jersey City, NJ 07303
Attn.: O. Trytjak

НАГОРОДИ:

1-ша 100 дол. та безплатна кімната для двох осіб на два вечори на Союзівці.
2-га Передплата „Свободи" або „Українського Тижневика".
3-та Вечеря на дві особи на Союзівці.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 1-го до 4-го вересня 1995 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1995

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111
до 28-го серпня 1994 р. Зголошення одержані після 26-го серпня не будуть взяті до уваги турнірової комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З.Снилик, Ю.Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця 1-го вересня— год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до вівтірка 29-го серпня.**

Субота, 2-го вересня— год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та ґрупа в якій змагун хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 2-го вересня, о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини		ІНДИВІДУАЛЬНІ	Дівчата/Жінки	
Число конкуренції	Вік		Вік	Число конкуренції
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м. змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4 x 25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4 x 25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4 x 50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4 x 50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ: **до 23-го серпня 1995 року.** Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки).

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Зіп Ковд ....
Телефон: (..........) .... Вік: ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ", ПЛАСТ, НЕПРИНАЛЕЖНІ і КЛК
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

„ТРИЗУБ"
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966
(215) 322-7581

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Olena Halkowycz, 94 Fycke Lane, Teaneck, N.J. 07666
(201) 692-1471